

Veľká noc

Jn 20, 1 - 9

4. apríl 21

Milé sestry a bratia v Kristovi

Už jeden rok život na svete ovláda pandémia covidu, ktorú si pravdepodobne zapamätáme ako určitý predel. Všetci už túžime po tom, aby sa život vrátil do normálnych koľají, na druhej strane je otázne, čo ten normál má predstavovať. Či by sme nemali pandémiu pokladať aj za výzvu k prehodnoteniu a k obnoveniu našich vzťahov k druhým ľuďom, k svetu, k prírode a takisto aj k Bohu. Veľkonočné sviatky nám v tejto obnove nášho ducha môžu napomôcť – pomôcť trochu odstúpiť od seba – vidieť svoj život v novom svetle, získať trochu viac kľudu, umožniť našej duši nanovo sa nadýchnuť.

Na Veľkú noc sme sa pripravovali pôstnym obdobím. Nešlo len o askézu, odriekanie si príjemností, skôr sme sa chceli získať priestor pre obnovu nášho ducha. Niekde sa cez pôst zvyknú zahaľovať oltárne obrazy, obmedzuje sa výzdoba i hudba v chrámoch - aby naša pozornosť bola upriamená na jadro kresťanského posolstva. Pôstne obdobie nám pripomenulo dôležité tajomstvá života s Kristom. Postupne najprv tému pokúšania v živote: všetci podliehame pokušeniu myslieť najprv na svoj prospech, konzum, na svoje miesto na slnku, hoci paradoxne sa tým nestávame šťastnejšími. Ježišovo premenenie na vrchu Tábor zase pripomenulo, že aj my máme byť ochotní premieňať svoje životy, kráčať ďalej, neustrnúť na jednom mieste, prijímať aj nové výzvy. Vyhnanie obchodníkov z chrámu pripomenulo potrebu obnovy nášho duchovného života, studničky viery - z ktorej čerpáme vodu pre náš život duše. Nespoliehať sa len na zaužívané, navyknuté, ale hľadať obnovu nášho vzťahu k Bohu, k životu, svetu a k iným ľuďom. Evanjelium o zrne, ktoré musí odumrieť, aby prinieslo úrodu, zase pripomenulo, že i my máme byť pripravení v živote sa zriekať, zanechať určité zvyky, aby sme aj my svoj život mohli povzniesť na novú, vyššiu rovinu.

Dnes oslavujeme Ježišovo víťazstvo nad smrťou. Ježiš samotný sa zapojil do prúdu hľadania nového života, stal sa zrnom, ktoré odumiera, aby z neho vzišiel nový život. Bol povýšený na kríž, prešiel k novej existencii preto, aby sme z tejto premeny aj my mohli čerpať povzbudenie pre náš život.

Ježiš nebol „povýšený“ na kríž, ani sa nestal zrnom sám pre seba, ale spravil tak slobodne: spolu s inými, pre iných - spolu s nami, pre nás. Cirkev pripomína spásny význam Ježišovej smrti a zmŕtvychvstania –nejedná sa o izolovanú udalosť, ale o skutok, ktorý súvisí s celými dejinami ľudstva. Ježišova smrť na kríži nebola len výmennou obetou, ktorou sa mali mechanicky nahradiť naše hriechy. Ale Ježiš Kristus slobodne obetoval, položil svoj život za nás, s ohľadom na nás.

My v našom živote často len reagujeme na podnety zvonka, na situáciu: reagujeme na druhých ľudí, vonkajšie podnety. Ježiš nám ukázal inú cestu, ktorou kládol sám seba a nastoľoval nové vzťahy - vzťahy lásky k druhým ľuďom a tiež k svetu, k stvoreniu. V tom je Veľká Noc inšpiráciou k obnove nášho ducha, aby sme nemuseli len reagovať na iných, na situáciu, ale aby sme vedeli klásť svoj život v láske, v otvorenom vzťahu k iným. Aby sme vedeli klásť seba vo vzťahu, ktorý má rád stvorenie a dnes aj trpiacu prírodu.

Jánovo evanjelium, ktoré vo veľkonočnom období čítame, vidí Ježišov príbeh v kontexte s celým príbehom stvorenia, príbehom prírody aj ľudstva. Vo svojom úvode Ježiša uvádza ako Slovo, ktoré bolo na počiatku u Boha. Ako svetlo, ktoré prišlo na svet – podobne ako vlastné stvorenie sa „odštartovalo svetlom“ - aby oddelilo stvorenie od chaosu tmy. Ježišovo vzkriesenie je zavŕšením tejto cesty.

A apoštol Pavol nás v dnešnom druhom čítaní vyzýva, aby sme sa aj my stali novým kvasom. (1 Kor 5, 6) Nie preto, žeby starý kvas bol zlý, ale aby nový a čerstvý kvas mohol nanovo – s pomocou božieho Ducha - premieňať „cesto“ tohto sveta.

Je dôležité, aby sme aj my zo súčasnej skúšky pandémie vyšli obnovení. Aby sme naučili nehľadať len sami seba, ale boli viac otvorení pre život, stvorenie, pre lásku k druhým, k Bohu, k stvoreniu, teda aj k prírode.

Veľkú Noc slávime v nedeľu, v deň, ktorý nám pripomína siedmy deň Stvorenia, deň, ktorým sa proces stvorenia zavŕšil oslavou Boha. Ježiš je pre nás výzvou, aby sme aj my – ako nový kvas - obnovili dnešný svet, aby sme v dnešnom svete obnovili aj oslavu Boha, oslavu stvorenia. Aby sme nielen reagovali na situácie, ktoré nám dejiny (a pandémia) prinášajú, ale aby sme sami nastoľovali nové vzťahy k Bohu, k ľuďom, k stvoreniu.

Viliam Arbet